

[Justitsministeren]

Spm. nr. S 511 Til *udenrigsministeren* (9/1 86) af:**Albrechtsen (VS):**

»Vil ministeren sørge for, at der gennemføres en seriøs undersøgelse af behovet for et canadisk konsulat i Grønland, og at det grønlandske landsstyes vurdering af behovet bliver tillagt den afgørende betydning i denne sag, hvori den danske regerings eneste opgave jo er at støtte Grønlands interesser?«

Begrundelse

Ministerens svar af 8. januar 1986 på spørgsmål nr. S 453 må forstås således, at ministeren afviser, at det danske nej til Canada har noget at gøre med frygten for, at Sovjet også vil søge et konsulat.

Men derefter er det fuldstændig ubegribeligt, hvad begrundelsen så kan være. Ministeren henviser til, at der har været tale om et konkret skøn på grundlag af behovet.

Dette er et meget besynderligt svar, eftersom alle, der har forstand på sagen – herunder ikke mindst det grønlandske landsstyre – synes at være af den mening, at netop den øgede samhandel, turisme, flyrute osv. gør det helt oplagt, at der er behov for et konsulat. Se herom f.eks. Land og Folk den 7. januar 1986, hvoraf det fremgår, at det grønlandske landsstyre ikke betragter sagen som afsluttet og vil tage den op over for den danske regering. Ifølge disse oplysninger er landsstyret end ikke informeret om den danske beslutning, hvilket jo er i allerhøjeste grad kritisabelt i en sag, hvor den danske regerings opgave alene kan være at varetage netop Grønlands og landsstyrets ønsker.

Svar (17/1 86):**Ministeren for Grønland (Tom Høyem):**

Spørgsmålet om eventuel oprettelse af et canadisk konsulat i Nuuk er blevet drøftet med det grønlandske landsstyre, og der er enighed om, at de canadiske myndigheder, hvis de ønsker det, kan oprette et honorært konsulat i Nuuk til varetagelse af bl.a. de opgaver, som nævnes af spørgeren.

Spm. nr. S 515 Til *indenrigsministeren* (10/1 86) af:**Thoft (SF):**

»Har ministeren givet justitsministeren eller anklagemyndigheden tilladelse til at udlevere CPR-numre på medtiltalte i sager, hvor mere end én er anklaget for samme lovovertrædelse, og i benægtende fald: er ministeren så opmærksom på justitsministeriets praksis i disse sager?«

Begrundelse

I cirkulære nr. 169 af 31. oktober 1984 fra indenrigsministeren fremgår det af afsnit II omhandlende »Afgivelse af oplysning om personnumre til private«:

»Oplysning om personnumre til private kan kun afgives af indenrigsministeriets afdeling for personregistrering, medmindre andet udtrykkeligt er hjemlet eller er aftalt med afdelingen for personregistrering.

Det bemærkes, at private ikke i folkeregistrene kan få oplyst andre personers personnumre uden indenrigsministeriets tilladelse.«

Ikke desto mindre overtrædes denne praksis systematisk af anklagemyndigheden i sager, hvor mere end én tiltales ved samme anklageskrift. Her fremgår samtlige tiltaltes CPR-numre af anklageskriftet, som tilsendes samtlige anklagede, uden at medtiltaltes personnumre er tildækkede.

Sagen har været rejst i spørgsmål til justitsministeren nr. S 148 og S 225 1985-86, hvor justitsministeren frejdigt meddeler, at denne praksis for udlevering af personnumre på medtiltalte ikke blot er foregået i sagen om den såkaldte konfliktradio fra Århus, men er praksis, som ministeren i øvrigt ikke agter at ændre.

Spørgeren mener, at justitsministeriets praksis savner den nødvendige hjemmel, og at justitsministeriet og anklagemyndigheden fremover bør påse, at medtiltaltes personnumre ikke fremgår af anklageskriftet. Dette kan rent bureaukratisk foretages ved en simpel afdækning af personnumrene, før anklagemyndigheden stopper anklageskriftet i kopimaskinen – for nu at være særdeles detaljeret i et konstruktivt forsøg på at bringe denne uheldige praksis til omgående ophør. Jeg håber, indenrigsministeren vil være mig behjælpelig hermed.

Svar (17/1 86):